

GEDACHTEKRACHT (OPENBARE BIJEENKOMST)

17 januari 1978

Goedenavond, vrienden.

Aan het begin van deze bijeenkomst wil ik u er graag op wijzen dat wij, sprekers van deze groep, niet bepaald alwetend of onfeilbaar zijn. Het wordt zeer op prijs gesteld wanneer u zelf nadenkt. Datgene wat we zeggen is volgens ons beste weten waar, maar wanneer u vindt dat het anders is, dan is dat voor u belangrijk. We vragen van u zeker niet dat u iets aanneemt. Alleen, dat wanneer u denkt dat het mogelijk zou zijn, dat u er eens over nadenkt.

Dit brengt ons dan tot het onderwerp dat we vandaag aan willen snijden. We hebben ons de laatste tijd nogal bezig gehouden met gedachtekracht zoals u weet. Ik had gedacht om ook vanavond daarover het een of het ander te zeggen. Maar als u zelf een ander onderwerp liever wilt stellen, dan kunt u dat doen. Mag ik aannemen dat ik uw toestemming heb? Dan wil ik graag beginnen met het een en ander over die gedachtekracht, wat misschien degene die daarmee wil werken wel eens ontgaat.

Er zijn weinig zekerheden. Wij leven als mens en ook als geest in een wereld die bepaald wordt door wat je zou kunnen noemen, denkbeelden. Ons denken bepaalt de wijze waarop we onze wereld zien, maar ook de wijze waarop we ons zelf beoordelen.

Is er een God? Ja, wij ervaren een God. Zolang we die ervaren moeten we zeggen: Hij is er. Is er een algemene waarheid? We weten het niet. Wat we weten zijn wetten, regels, die wij om een of andere reden niet kunnen overschrijden. In deze grote onzekerheid van het bestaan, want die is er werkelijk wanneer je eerlijk bent en nadenkt, zijn er echter een paar punten waar je je aan vast kunt klampen. Er is je persoonlijke ervaring: wat ik beleef is waar. En er is daarnaast de mogelijkheid om de gekende voorstelling van de wereld tijdelijk en soms meer blijvend te vervangen door een andere. De basis van al dergelijke overwegingen, ofschoon een emotionele ondergrond daarin altijd een rol zal spelen, is voornamelijk denken, het is mentaal gedachtewerk. Wanneer wij ons denken kunnen veranderen, dan zullen we daarmee iets van onszelf veranderen. En wanneer we die verandering meermalen hebben geconstateerd, dan gaan we proberen voor onszelf een beeld te maken van hoe dat mogelijk zou zijn.

Wat ik u ga voorleggen dat is dus in feite altijd ergens nog speculatief, maar laten we er meteen bijzeggen, het is een speculatieve beredenering, die, voor zover we weten, door de feiten en ook door onze ervaring wordt gesteund.

En dan begin ik met een geest. Elke geest wordt omschreven als een hoeveelheid energie, zodanig begrensd door zichzelf dat hierdoor een verschil ontstaat tussen eigen innerlijk en de verdere aanwezige ruimte, die echter kennelijk energie bevat. Energie, ja wat voor energie? We weten het niet, maar we weten dat een geest uitstralingen produceert, dat er overdracht mogelijk is van denken, dat er een overdracht, ook van emoties, mogelijk is, zeker bij ons in de sferen. Dan trekken we daaruit de conclusie dat er schijnbaar een mogelijkheid is tot straling. Het gericht overdragen van denkbeelden wordt dan omgezet in het beeld "straling" en daarnaast dat we onze omgeving beïnvloeden, waarvoor we dan de term "inductie" gebruiken.

Wanneer ik besta, induceer ik in mijn omgeving invloeden die ik niet heb geuit, maar die deel zijn van mijn persoonlijkheid. Stel nu dat er een mens is. Deze mens heeft levenskracht in zijn lichaam. Deze levenskracht zou je kunnen vergelijken met energie van elektrische aard, anders gezegd, een proces van voortdurende aanstoting, waardoor zwakstromen ontstaan op een bepaald niveau. Wanneer je nu daarbij die geest voegt, dan krijg je daarbij dus ook nog dat inductieveld. Dat kunnen we dan, al is de term niet helemaal juist, omschrijven als "magnetisme".

Dan heeft een mens dus twee kwaliteiten: Hij heeft zijn magnetisme en hij heeft zijn levensenergie die vergelijkbaar is met een vorm van elektriciteit. Buiten de mens bestaan deze invloeden ook. Om een voorbeeld te geven, de aarde zelf induceert een veld rond zich, resultaat van haar beweging in de kosmische ruimte. Wanneer we kijken naar allerhande sterren, planeten, ook deze hebben een bepaalde uitstraling en daarnaast zullen ze ook hun eigen velden

hebben. Wanneer de velden dicht bij elkaar liggen in de verhouding bv. aarde - maan, dan moet worden aangenomen dat de magnetische werking van de maan ook direct ingrijpt in het aardse magnetisch veld. Daar zou een lichte fluctuatie van veld dichtheid het gevolg van kunnen zijn. We zeggen nu, de mens wordt beïnvloed, magnetisch, door zijn milieu, en dit betekent dan dat het geheel van zijn denken, een groot deel van zijn mentale processen en zijn geestelijke mogelijkheden, mede kan worden bepaald door de magnetische toestand van de wereld rond hem. Dat zou betekenen dat, bijvoorbeeld bij een magnetische wervelstorm, een mens dus opeens veel beter gaat functioneren en telepaat wordt, wat hij anders niet is, of omgekeerd misschien, dat iemand die bepaalde gaven en mogelijkheden heeft, dichtklapt, dat zijn denken verward wordt en dat hij in feite in een soort emotionele brij terecht komt waar hij geen raad weet.

De ervaringen die we hebben opgedaan, omschrijven deze ervaringen ongeveer als gesteld (zo) ongeveer. De precieze uitwerking zou erg veel tijd vergen. Maar daarvoor zitten we eigenlijk niet hier, neem ik aan. Wanneer u hier komt, nemen we aan dat u de behoefte hebt om op een of andere manier een beetje anders tegen de wereld aan te kijken, uzelf misschien op een andere wijze te beleven, of zelfs eventueel bepaalde mogelijkheden bij uzelf te ontdekken. Nu is onze conclusie ten aanzien van de lopende periode en ook de komende periode, dat er heel veel mogelijkheden zijn waardoor die geestelijke kwaliteiten van u en bepaalde mentale kwaliteiten sterk gestimuleerd worden. We weten daarnaast dat er grote fluctuaties te verwachten zijn, ondermeer in, ja zeg maar, de statische spanning aarde - lucht, waardoor weer het emotionele leven van de mens in beroering komt. Om daar dan toch op een of andere manier doorheen te komen, heb je natuurlijk een zekere instelling nodig. Wanneer je in staat bent om voortdurend je eigen kracht, plus je veld, je magnetisme in evenwicht te houden, dan zul je niet alleen gezonder zijn, maar u zult veel objectiever waarnemen, rationeler functioneren en gelijktijdig gevoeliger zijn voor allerhande invloeden die rond je opduiken.

Ik zou u op deze avond gewoon een paar dingen willen voorleggen die misschien nuttig zijn.

In de eerste plaats: Elke mens, die in wisselende omstandigheden zijn eigen evenwichtigheid zo goed mogelijk wil behouden, heeft behoefte aan een ontspanningstechniek. Welke die techniek moet zijn kun je niet zeggen. De ene mens mediteert, de andere bidt en een derde zal, misschien via lichamelijke vermoeidheid, ook een toestand van ontspanning bereiken.

Het is niet te zeggen welke situatie en toestand voor u de beste is. Maar wel is zeker dat elke mens de mogelijkheid moet vinden om, al is dit maar één tot twee keer per dag, zich even volledig te ontspannen. Juist wanneer u het gevoel hebt dat de zaken misgaan, denkt dat er eigenlijk toch wel heel veel fout is en je niet meer weet waar je moet beginnen, dan is deze relaxatietechniek de beste die u gebruiken kan. Wat ik nu geef is een voorbeeld dat u vrijelijk op uw eigen wijze kunt variëren, toepassen, etc.

Probeer in de eerste plaats u lichamelijk zo prettig mogelijk te voelen. Geen druk, geen spanning, geen verwrongen houdingen. Probeer daarnaast dus ook het gevoel te hebben, en dat is erg belangrijk, dat u die paar minuten best kunt gebruiken, dat u die hebt, die tijd heeft u eenvoudig. Stelt u zich desnoods aan het begin (zo) in dat u over zoveel minuten weer actief gaat worden. Probeer uw gedachten terug te brengen tot iets wat u aardig vindt, dat u leuk vindt. Kies er iets rustigs voor, dus niet een bokswedstrijd of zo, maar eerder gewoon een bloem of een blauwe lucht waar een wolkje drijft. Houdt dit zo ver vol totdat u voelt dat u doezelt, dat het eigenlijk is of de wereld een beetje weg waast (vervaagt: Red.). Wanneer u dit bereikt hebt, dan is mijn raad om u gewoon voor te stellen dat u ligt in een bad van energie van kracht en dat deze kracht u draagt en tot u doordringt. Dit laatste is autosuggestief. Het noemt wel een feit, maar zeker niet op die wijze die reëel beleefbaar, of zelfs maar constateerbaar is.

U zult dan na enige tijd, wanneer u een tijdstip hebt gezet, na enige oefening op de gestelde minuut weer actief worden. U zult ontdekken dat u dus veel evenwichtiger bent, dat u allerhande problemen, die in uw hoofd anders bleven rondrazen, even kwijt bent en vanaf dat ogenblik van ontwaken moet u zich bewust zetten aan een taak. Welke taak, dat ligt aan u, aan uw omgeving, uw noodzaken. Door die taak te beginnen met deze energie en ze ongehaast, maar gestaag, af te handelen, vergroot u uw eigen evenwichtigheid nogmaals. Gelijktijdig werk je goed en de wereld zal dat ongetwijfeld waarderen. Deze relaxatietechniek, deze ontspanningstechniek, heb je nodig, omdat je daarbij automatisch eigenlijk jezelf tot een evenwicht herleidt. Elke mens heeft de neiging om een bepaald innerlijk evenwicht te handhaven. Op het ogenblik dat hij onder spanning komt te staan valt dit weg. Door die spanning kan hij meer levenskracht verbruiken dan

redelijk is of, wat ook wel voorkomt, meer energieën uitstralen naar de omgeving en dan is dat meestal ook meteen zijn eigen magnetisme en daarmee ook zijn eigen dynamiek, lichamelijke dynamiek, die uitgeput raakt. Evenwicht is belangrijk.

In de tweede plaats komen we dan tot de vraag: Wat kunnen wij, wat moeten we doen wanneer we deze gedachtekracht willen gebruiken? In dat geval is het richten en ontwikkelen van gedachtekracht eigenlijk de taak die men op zich neemt na de ontspanning. Realiseert u zich dat u dat alleen kunt doen, maar dat het ook mogelijk is om dat met een groter aantal mensen samen te doen. U beschikt over kracht. Wanneer u dit alleen doet of met enkele anderen samen dan zou ik u de raad willen geven om te experimenteren. Neem een eenvoudig doel, maar wel een doel dat zo ver van de verwachting verwijderd is dat je niet kunt zeggen: het is toeval zonder meer. Dan moet het al een heel groot toeval zijn. Dat kan zijn: iemand een beetje helpen, iemand genezen, iemand zijn hoofdpijn wegnemen, maar ook bijvoorbeeld iemand helpen om een verloren voorwerp te vinden, door de herinnering te stimuleren en dergelijke zaken.

Wanneer u met dergelijke oefeningen leert hoe sterk u uw omgeving kunt beïnvloeden, dan zult u automatisch u ook gaan realiseren dat u niet zo beperkt bent als het normaal menselijk redelijk gezien waarschijnlijk is. Je bent meer, je kunt meer! Juist dit overschrijden van eigen limieten, zelf gestelde begrenzingsen, heeft grote voordelen maar er zijn gevaren aan verbonden. Laten we een heel eenvoudig voorbeeld nemen. U hebt deze extra-energie, u voelt daarbij misschien nog een verbondenheid met anderen en u denkt: nu ga ik beginnen aan een project dat eigenlijk toch wel zeer speculatief is. Wanneer u speculeert, en u hebt laten we zeggen een kans van vier tegen vijf, dan kunt u met gedachtekracht heel veel redden. Wanneer je begint met een geval waarbij de kans één tegen één staat, dan is het al heel dubieus of u het doel gemakkelijk en naar uw eigen begrip tijdig kunt bereiken. Is de kans van niet slagen groter : twee (tegen) één bijvoorbeeld, dan zult u met gedachtekracht hier betrekkelijk weinig aan kunnen doen. Het is goed dit te weten opdat je niet opeens de stoute schoenen aantrekt en probeert het toeval te dicteren. Dat kun je namelijk maar in beperkte mate en eerst na veel oefeningen leer je zoveel kleine toevalligheden te schikken, dat ze toch een begeerd groter resultaat mogelijk maken. Mag ik u vragen of dit tot zover duidelijk, begrijpelijk is? Dan gaan we verder.

Gedachtekracht kun je op elk punt richten, dat is duidelijk. We hebben het hier zelfs al enkele malen gedemonstreerd. Maar gedachtekracht, die gericht is of gericht wordt, hetzij in u of in een ander, betekent ook dat er een soort bias (vervorming, vertekening) ontstaat, een neiging om in een gestelde richting af te wijken. Het is hetzelfde wat je met bepaalde suggestieve methoden kunt bereiken. Realiseert u dat gedachtekracht dus nooit een verschuiving van een scala van gebeurtenissen tot stand brengt, maar alleen een oriëntatie en daardoor reactieverandering binnen een bestaande keten van gebeurtenissen. Door dit u voor ogen te stellen zult u voorkomen dat u te grote risico's gaat lopen opdat u misschien, in een overschatting van alle krachten die bruikbaar zijn, probeert om het lot geheel uit te schakelen.

Realiseert u zich verder: de mens heeft kennis, maar de kennis van de mens is beperkt omdat ze zich tot een bepaald vlak bepaalt, het vlak van de menselijke waarnemingsmogelijkheid maar ook het vlak van de menselijke redeneringsmogelijkheid. Het is dus heel goed mogelijk dat er zaken gebeuren die niet redelijk zijn en dat een deel van de werkwijzen waardoor ze ontstaan niet menselijk constateerbaar is. Toch zullen ze altijd en in alle gevallen aan kosmische wetten gehoorzamen. We zijn en blijven gebonden aan kosmische wetmatigheden, ook wanneer zogenaamde wonderen ontstaan. De behoefte om wonderen te doen heeft menig mens, maar een wonder dat ik moet doen aan mijzelf betekent een confrontatie met mijn voorstelling omtrent mijzelf en in dat geval ben ik altijd de verliezer. Ook de mens kan met zijn gedachten en voorstellingsvermogen erg veel, maar wat hij niet kan is, het beeld van zichzelf, zoals hij dit in zich draagt, te veranderen. Wanneer je dit beseft, zul je dus je gedachtekracht altijd moeten gebruiken naar buiten toe gericht.

Hoe ontwikkel je gedachtekracht? Het is in feite een proces van jezelf biologeren. Er zijn heel wat van die technieken bekend. Denkt u maar aan kristalstaren, waterstaren, inktkijken en dergelijke zaken. Wanneer u een verwachting knoopt aan de procedure, zal zij, binnen de mate die voor u, uw gevoeligheid en energie mogelijk is, een vervulling van de verwachting benaderen of zelfs doen bereiken. Wanneer u denkt dat u iets zult zien in een kristal, dan zult u in feite niets zien in dat kristal, maar wanneer u geconcentreerd bent en uw verwachting is dat u daar zult zien, zullen herinneringen, beelden en indrukken, zowel van uzelf als van buiten uzelf ontvangen, als het ware vorm aannemen voor u in het kristal. Bent u daarbij in staat om sterk suggestief te werken,

om niet te zeggen hypnotisch dan zullen ook anderen in dat kristal zien, maar het is altijd iets waar uzelf bij betrokken blijft. U kunt ook uw eigen onderbewustzijn niet uitschakelen, onthoudt u dat in dergelijke gevallen. Stel dus dat u een bepaald doel nastreeft, dat hebben we nodig. In de eerste plaats moeten we onthouden dat een mens een wezen is van stof, een mens die dus niet alleen met de gedachten kan werken tenzij hij eerst zich volledig van alle krachten van zijn geest bewust is geworden. Daarom heb je wel een zekere symboliek nodig. Je kunt die gebruiken met gebaren, je kunt werken met klanken, je kunt die zelf produceren die klanken of laten produceren zelfs. Het belangrijkste hierbij is dat u, op welke wijze dan ook, uiting geeft aan dat wat u uit uzelf, middels de kracht der gedachte, tot stand wil brengen.

Als ook dit voor u aanvaardbaar is, althans binnen het kader van dit betoog, laat ik dat er bij voegen, dan kunnen we nu misschien overgaan tot iets wat minder mooie woorden omvat en wat meer directe werkingen mogelijk maakt.

Ik heb op dit moment de beschikking over een lichaam. Dit lichaam heeft bepaalde stralingsmogelijkheden. Nu leef ik als geest, maar op een andere manier en ik heb de mogelijkheid die energieën dus in vergrote mate aan te vullen en daardoor versterkt te gebruiken. Dit is een voorrecht van de geest die zich in de stof manifesteert en een redelijk bewustzijn geniet.

Wanneer ik nu zeg dat ik ga uitstralen, dan is die uitstraling in feite niets anders dan een projectie van een besef dat in mij bestaat. Maar let wel, hierdoor tracht ik uw eigen evenwicht, u weet wel, dat van het magnetisme, en die levenskracht zodanig te balanceren dat een optimale gevoeligheid ontstaat. U kunt het mijnentwege beschouwen als een experiment, het is in feite iets meer dan dat, het is een poging tot communicatie. In deze uitstraling moet de sleutel altijd weer zijn: uw eigen wezen, confrontatie met uzelf. Een mens die zichzelf niet kan aanvaarden zal altijd weer onevenwichtig worden. Ben je evenwichtig genoeg, dan kun je misschien het beeld dat je van jezelf en van je situatie hebt zodanig veranderen dat hierdoor een aanvaardbaarheid en daardoor het vermogen tot weer juistere reageren en ageren ontstaat.

Dit is de eerste waarde die ik probeer uit te stralen. Ik zal dit gedurende een deel van mijn betoog continueren.

Alle kracht die in de mens bestaat, die in de geest bestaat, is in aard niet, maar in grondwaarde wel, vergelijkbaar met de krachten uit de kosmos. De hele kosmos is opgebouwd uit kracht en zelfs in de lege ruimte bestaan spanningen waardoor zij ruimte is, en ook dit omvat een mate van energie. Misschien zou u het zo kunnen zeggen. Indien er niet de voortdurende ovens van de sterren waren met hun zeer sterke stralingsemisies, dan zou de ruimte krimpen, ze zou niet meer bestaan zoals ze nu bestaat. Ze zou hetzij van geaardheid veranderen, of vanuit uw standpunt, van omvang. Stilstand is niet alleen het verdwijnen van actie, maar het is ook het wegvallen van alle energieën waardoor de spanningen worden opgebouwd, met meteen een terugvallen naar het middelpunt, wanneer je het bijvoorbeeld hebt over een sterrennevel.

U leeft dus in een wereld vol energie. Wanneer u te veel van die energie zou opnemen, ontstaan kortsluitingen, kortsluitingen die uw zenuwstelsel kunnen treffen, die daarnaast ongetwijfeld ook uw denken kunnen treffen. Het is belangrijk dat we niet te veel energie opnemen en daarom is het erg belangrijk dat we een balans tot stand brengen. Wanneer ik energie gebruik, lichamelijke of gedachte-energie, dan moet ik, in een periode van ontspanning, proberen mijn eigen balans te herwinnen, niet meer en niet minder. Ben ik zover getraind dat ik deze ontspanning regelmatig tot stand kan brengen, ook zonder voorbereiding en speciale omgeving, dan is zelfs een zich instellen op deze ontspanning voldoende om energie uit de omgeving op te nemen. Gedachtekracht is een gebruik van uw eigen energie, maar deze energie wordt op zeer korte termijn, volledig gecompenseerd. U wordt er niet armer door.

Wanneer u gedachten richt, dan zult u dit als mens moeten doen door een voorstelling. Elke voorstelling is voldoende. Wanneer u een persoon kent en de naam is voor u de directe en enige aanduiding van die persoon, is het innerlijk beseffen van de naam voldoende om een uitstraling van energie in de richting van de persoon tot stand te brengen. Is het iemand die u minder goed kent, dan is het beter om diens uiterlijk of iets uit zijn omgeving u voor ogen te stellen. Hierdoor ontstaat een oriëntatie. Kracht wordt gericht, doordat wij ons in gedachten verplaatsen naar de ander of het andere.

Tussen haakjes, licht herstel van evenwicht heb ik tot nu toe kunnen constateren, maar niet overall gelijkelijk. Ik ga nog even verder. Op het ogenblik dat veel mensen samen hetzelfde denken, zullen die mensen een energie tot stand brengen die in verhouding groter is dan het aantal enkelingen met eenzelfde gedachte dat afzonderlijk zouden kunnen doen. Het is wel niet

het verdubbelingprincipe van het schaakbordraadseltje, u weet wel, met dat graan, maar het lijkt er toch wel een beetje op. Eén man, die gerichte energie uitstraalt, als factor één gesteld, brengt, wanneer hij samenwerkt met een gelijkelijk gerichte andere persoon, de factor drie tot stand. Drie (personen) brengen de factor vijf tot stand. Het is of elke bijkomende zijn eigen waarde verdubbelt door zijn invoeging in het geheel.

Er zijn natuurlijk normen voor en die komen we heel vaak tegen. U kent het quorum dat nodig is om te bidden bij een bepaalde religie. U kent ongetwijfeld ook de getallen die in bepaalde magische en esoterische plechtigheden nodig zijn. Getallen van 7 bijvoorbeeld, 9, 43, wat in feite dan ook weer de 7 vertegenwoordigt, op kabbalistische wijze overigens.

Men gaat de aantallen, en dus het aantal samenwerkenden, beperken, en dit doet men om een harmonie mogelijk te maken. Wanneer één mens in een groep van tien, volledig afwijkend is ingesteld, dan betekent dit dat de actiemogelijkheid, de invloed dus die de groep kan opbrengen, terugvalt op de helft. Een klein aantal mensen kan gemakkelijker afgestemd zijn dan een groot aantal mensen.

Wanneer je werkt met een kleine groep, is het mogelijk je te richten op een zeer specifiek doel, het is ook mogelijk je daarbij te richten op zeer specifieke problemen en zelfs hierdoor kleine, maar betekenisvolle veranderingen in de gang van zaken tot stand te brengen. Als je met meerderen werkt en die eenheid is niet zo gemakkelijk bereikbaar, dan is het eenvoudiger om één persoon, of enkele personen die zeer goed op elkaar zijn ingesteld, te maken tot brandpunt. Dan kan ieder op zijn eigen wijze en vanuit zijn eigen denken energie ontladen en kan deze energie in zeer sterk gerichte personen getransformeerd worden tot een actieve kracht.

Nu zijn er mensen die denken dat je op die manier de doden kunt laten wandelen. Dat is inderdaad al gebeurd, behoort inderdaad tot een vorm van Manaïstische zwarte magie, maar dan werkt u hoofdzakelijk met het magnetisme en niet met de straling. Het is of je je eigen levenskracht voor een deel gaat afstaan aan een lichaam dat dan door betrekkelijk geringe gedachtekracht gemanipuleerd kan worden. Dergelijke dingen zijn voor u hopelijk niet van belang. Dansende geraamten kan je gemakkelijker krijgen als je ze van plastic koopt. Dus laten we goed begrijpen, je kunt geen doden opwekken, je kunt de tijd niet terugdraaien, je kunt niets wat gebeurd is ongedaan maken. Daarvoor is de gedachtekracht, zoals een mens die kan hanteren, nimmer voldoende.

Wat kun je wel? Je kunt een bestaande ontwikkeling zodanig beïnvloeden dat het resultaat van de redelijke verwachtingen afwijkt in een door jou te bepalen richting. Je kunt energieën overbrengen op anderen, zodat hun eigen mogelijkheden, krachten en lichamelijke of geestelijke reacties eveneens afwijken van de verwachtingen en daaraan te boven gaan. Je kunt denkbeelden en gevoelens overdragen op afstand aan personen die daarvoor in aanmerking komen. Dit is geen zuivere woordtelepathie, het is een combinatie van voorstelling- en emotionele telepathie. Maar daarmee kun je inderdaad ook weer veel tot stand brengen. Het zal u duidelijk zijn (en nu, na een kort ogenblik, ik zal u dat zeggen, zal ik mijn beïnvloeding beëindigen), dat wij in de geest over vergelijkbare mogelijkheden kunnen beschikken. Vergelijkbaar, niet groter. Deze mogelijkheden kunnen misschien anders gebruikt worden, door een ander begrip van mogelijkheid, door een ander besef van bestaande spanningen of relaties, maar we kunnen dat nooit ongedaan maken, ook wij niet! We kunnen misschien het toeval richten, buigen in een bepaalde richting, maar we kunnen het niet bepalen. En zo geldt dit voor ons zowel als voor jullie. Een geest zal met u samenwerken wanneer die mogelijkheid er is, maar dat betekent wel dat er dan een vergelijkbaarheid moet zijn en een zekere harmonie.

Om u een vreemd voorbeeld te geven. Een mens die wanhopig wordt, zal juist door zijn emotionele gesteldheid en de daarmee gepaard gaande onevenwichtigheid op de duur eigenlijk maar heel weinig mogelijkheid bieden voor een entiteit om in directe samenwerking met de mens op te treden. Vandaar dat die ontspanning zo erg belangrijk is. (En hierbij beëindig ik mijn eerste beïnvloeding.)

Dit harmoniseren wat ik nu gedaan heb, heeft natuurlijk ook wel een doel. Ik wil zo dadelijk ook weer proberen met u samen om tot een vorm van concentratie en eventueel tot een uitstraling te komen, die voor één of meerderen van u van belang kan zijn. Het doel daarvan kunt u dan ook zelf bepalen, ik zal dan aangeven in hoeverre wij dan enige invloed kunnen uitoefenen op de zaak. Maar wat erg belangrijk is, is wel dit: Wanneer u beseft dat u beschikt over gedachtekracht dan moet u leren die te gebruiken. Die kracht als directe werking kun je alleen naar buiten toe hanteren. Maar als verandering van toestand kun je ze ook in jezelf hanteren. En tenzij u meent

dat het niet ter zake doet, - u mag dat rustig zeggen als het voorgaande niet meer aanvaardbaar is, niemand? - dan zou ik daarop willen wijzen, want je hebt ook innerlijk bepaalde mogelijkheden.

Wanneer, bij een volledige ontspanning, de mens zijn eigen levenskracht opvoert en zijn eigen balans aanmerkelijk beter maakt, dan kan hij proberen daaraan een opdracht te verbinden voor zijn eigen lichaam. Een dergelijke opdracht kan nooit gegeven worden in bijvoorbeeld medische termen. Al zou u alles weten van elke spier en elk botje, elk (bloed)vat, elke zenuw, dan nog heeft dat weinig zin. Dit zijn namelijk benamingen die u hanteert. U moet proberen om een algemeen begrip uit te stralen naar uzelf, een opdracht te leggen in dit evenwicht, terwijl het zich eigenlijk net gevormd heeft. Daarna probeert u wederom eventueel te relaxen en die energie als het ware met deze opdracht nogmaals te vergroten.

Voorbeelden van wat je kunt doen: Het geheugen van de mens wordt onvolledig gebruikt. Een groot gedeelte van dit geheugen is, zonder dat daarvoor de psychisch dringende redenen bestaan, niet onmiddellijk toegankelijk. Wanneer u zich daarop concentreert kan de functie van dit geheugen aanmerkelijk groter worden. De toegankelijkheid wordt dus niets beter, maar wat je wel kunt doen is de opnamemogelijkheid vergroten met een factor van drie tot vijf, normaal gesteld als één. Dit betekent dat je volgens deze methode, gebruikt voordat je een bepaalde lesstof opneemt, het is een voorbeeld, in staat bent om woordelijk op te nemen, waar u anders alleen algemeen opneemt. U krijgt dan een zodanig stevige afdruk van wat u leest, waarneemt of hoort, dat u dit later als het ware terug kunt spelen, en die mogelijkheid blijft enige tijd bestaan. Wanneer je daar dus gebruik van wilt maken, kun je aanmerkelijk meer gegevens, directe gegevens, uit het geheugen oproepen en daardoor met die gegevens ook beter, sneller en juister werken.

Maar u kunt het ook anders doen. U zit met bepaalde denkbeelden en wordt als het ware gebiologeerd door een bepaald iets, het kan een angst zijn die niet erg reëel is, het kan een gevoel van onmacht zijn of iets anders. Wanneer u nu stelt, na relaxen en voordat je wederom die ontspanning voor enige minuten probeert te bereiken en kracht opneemt, dat dit niet juist is, dat dit hersteld moet worden, - dus niet zeggen "het is er niet" en niet zeggen "het moet zo worden -, gewoon "dit is onjuist", "dit moet hersteld worden", dan zult u zichzelf dermate sterk kunnen beïnvloeden dat lichte veranderingen in uw emotionele reacties en daarnaast veranderingen in uw besef plaats vinden. Om u weer een voorbeeld te geven hierbij: U hebt last van angst, laten we zeggen hoogtevrees, veel voorkomend. Nu kunt u niet zeggen "nu zal ik niet meer bang zijn voor hoogte" maar u kunt zichzelf wel het besef van de diepte, dat is hoogte voor u in feite, voor een deel ontnemen, u kunt uw aandacht daarvoor verminderen en gelijktijdig het denkbeeld dat u dit kunt hanteren, vergroten. Er is dan nog hoogtevrees, maar ze is niet meer zodanig dwingend dat u er door beheerst wordt en door gewoontevorming kunt u vaak een heel deel daarvan overwinnen. Dit is één voorbeeld, u kunt er zelf andere voor gebruiken.

In jezelf kun je als laatste het volgende doen. Je kunt proberen om jezelf als volledig evenwichtig te voelen. Mijn lichaam is in perfecte orde. Dit is wel niet helemaal waar, maar ik wil voelen dat het in perfecte orde is. Mijn gedachten slaan nog wel eens op hol, nu zijn ze absoluut rustig en beheerst. Een zelfsuggestie die echter veranderd kan worden op zodanige wijze, dat hieruit reële verbeteringen voortkomen. Eén voorbehoud moet u wel maken: Wanneer u op deze wijze uw gevoel van lichamelijke wil verbeteren, zult u inderdaad wel genezing kunnen bewerkstelligen, maar u zult geen bestaande fouten kunnen opheffen.

Dit gebeurt slechts heel zelden. Daarom dient elke voorzorg die normalerwijze genomen werd ook dan genomen te worden, inclusief medisch toezicht, voorzichtig zijn met bepaalde dingen en dies meer. Kijk, dat is iets dat eigenlijk ineens met een klap wordt onderstreept en het lijkt wel dat de mechanica (het mechanisch principe; Red.) duidelijk wil maken hoe belangrijk dit laatste ook kan zijn.

Nu heb ik u voorbeelden voorgelegd van werken met gedachtekracht naar buiten en naar binnen. Hebt u daarover op dit moment vragen Is er iets dat voor u op dit moment volledig onaanvaardbaar is? U hebt nu de mogelijkheid. Juist.

Nu willen we proberen om dit eerste gedeelte weer te beëindigen met een experiment in gedachtekracht. Het is een poging om iets tot stand te brengen. Natuurlijk. Welke beperkingen er aan verbonden zijn heb ik zo-even al verteld. We kunnen echter, allen samen, voor een bepaald doel, misschien toch wel veel goeds tot stand brengen. Kiest u a.u.b. geen algemeen doel. Er zijn mensen die zeggen, maak de wereld beter. Nou, dat helpt niet. Daarvoor heb je zo veel kracht

nodig, je zou er de aarde mee uit her baan kunnen tillen. Maar is er iemand onder u, - u hoeft zelfs niet eens precies te zeggen wat, - maar die een zeer specifiek doel voor ogen heeft, dat niet zelfzuchtig is. Dus niet samenhangt met bezit, of als ik nu eens beter zou worden? Helemaal niet?

Reactie: : Het helpen van een zieke?

Antwoord: Dat kan, dat hebben we al eens meer gedaan, dat kan dus. We zullen proberen om er nog een doel meer er bij te nemen, als u het niet erg vindt.

Reactie: Iemand in een depressieve toestand?

Antwoord: Beïnvloeden? Ja? Dat kunnen we proberen. Het ligt er aan waar de depressieve toestand uit voortkomt natuurlijk. Maar iets kunnen we er allicht aan doen. Dat zijn er twee. Vinden jullie dit voldoende?

Reactie: Genezingsmogelijkheden voor depressies?

Antwoord: Dat zijn twee depressies, in feite, en een zieke. Zitten we wel in de ziekenzorg vandaag. Moet u eens luisteren. Om het eenvoudiger temaken moeten we proberen om dat allemaal te concentreren. Daarom hoop ik dat u, wanneer u meedoet aan dit experiment, zo dadelijk uw gedachten naar mij zult willen uitstralen. U hebt kracht in uw gedachten en u geeft die aan mij. Degene die dit doel hebben gesteld, luistert u even verder niet meer mee, maar stelt u zich dit doel zo duidelijk mogelijk voor. Is het een persoon die u zich niet voor kunt stellen, neem diens omgeving, zijn naam, kortom, datgene waardoor u dit geval zelf identificeert. Ja, goed. Dus u bent bezig u te concentreren. Doet u het goed, want daarvan hangen de resultaten af.

U bent hier allemaal bij elkaar. Misschien denkt u: Is die vent, of is die geest, ligt eraan hoe beleefd u bent, gek of niet, dat zou ik me best voor kunnen stellen. Maar het kan niet deren, het kan niet schaden om je even te concentreren. En u die denkt, ja, nu gaat er wat gebeuren, concentreert u zich maar rustig aan. Geen uitbarstingen van emotie.

Gewoon: U WILT KRACHT GEVEN. Ja? Uw gedachten, uw wezen stelt zich in: IK WIL KRACHT GEVEN. We moeten dat opbouwen, het is een langzaam proces. Als je dat direct denkt, gebeurt het nog niet, dan begint het pas. We proberen, het lichaam gebruikend als een soort condensator, al die energie die u missen kunt, die u geven wilt, hier op te slaan.

Concentreert u daarop. Juist.

Die drie, denk intens dat u een straal van kracht, denk maar aan een lichtstraal, uitzendt, die de betrokken persoon beroert. Nu.

Beëindiging experiment.

Het zou natuurlijk erg prettig zijn wanneer u resultaten meent te constateren en dat u daarvan te zijner tijd, liefst zo snel mogelijk, mededeling van doet. Het heeft het voordeel dat degenen die gedacht hebben, nou ja, laten we maar geconfronteerd worden met resultaat of met mislukking, dat ze weten wat er aan de hand is, anders blijft dit vaag.

Dat u altijd weer genezing kiest is duidelijk een beeld dat u beheerst, mensen genezen, mensen helpen. Met gedachtekracht kunt u dat doen. Met de energie die u nu, voor een kort ogenblik, op mij hebt gericht kunt u zeer waarschijnlijk al een ander even helpen. Met dezelfde energie die u nu, in een periode van een minuut ongeveer verbruikt hebt in die concentratie, kunt u voor uzelf ook innerlijk bepaalde zaken misschien verbeteren. Denk aan wat ik daaromtrent gezegd heb.

Wanneer een mens leert dit evenwicht voortdurend te herwinnen, wanneer een mens leert om zijn gedachtekracht te bundelen en uit te zenden, wanneer een mens leert de energie uit zijn omgeving op te nemen wanneer hij daaraan behoefte heeft, dan is zijn weerstand tegenover de wereld waarin hij leeft aanmerkelijk groter. Zijn vermogen tot juist reageren, ook geestelijk juist reageren wordt beter. Hij zal sneller alles kunnen doorzien, hij zal sneller kunnen handelen zoals dit voor hem en voor anderen juist is.

Dit is geen grap, geen bluff, geen geestelijke hogeschool en zelfs geen systeem. Het is een handleidinkje waarop we gehamerd hebben al een paar keer en dat ik nu weer nadrukkelijk naar voren heb geschoven, dat bestemd is om u op uw eigen wijze, zonder daaraan enig geloof of wat anders te willen verbinden, in staat te stellen, in deze wereld de geestelijke krachten te gebruiken, die u hard van node hebt; u in staat te stellen vele begripsbependingen langzaam maar zeker te verbreken, die op dit ogenblik een geestelijke en maatschappelijke wurgpaal zijn geworden, een garotte.

U hebt in deze periode in deze wereld behoefte aan een beetje extra. Dit is een methode waarmee u dit beetje extra kunt bereiken. Dus ook een methode waardoor u uw zekerheden in het leven kunt vergroten en uw kwetsbaarheid tegenover het leven wat kunt verminderen. Wanneer u gelovig bent, bidt. Wanneer u mediteren wilt, mediteert. Op welke wijze u deze technieken mee verwerkt is niet van belang. U hoeft zelfs niet eens te geloven aan iets, maar u bestaat, en wanneer u de proef neemt zult u ontdekken: ik heb gedachtekracht, dan zult u ze misschien leren gebruiken. En wanneer u ontdekt dat dit goed werkt voor u, probeer het dan aan anderen over te dragen. Probeer hen duidelijk te maken dat dit een methode is waardoor je een geestelijke rust kunt krijgen, een innerlijk lichamelijk en mentaal evenwicht makkelijker handhaaft en waardoor je in staat bent jezelf steeds bewuster en juist uit te drukken in een wereld die anders misschien lijkt te verstikken. Dat is de reden dat wij aan deze experimenten (gedurende) maanden zeer veel aandacht hebben besteed. We zullen dat niet een volgende maal nog herhalen. Misschien na enige tijd wanneer blijkt dat dit nuttig is. U hebt geen vragen willen stellen toen ik u daar de gelegenheid heb voor gegeven, nu geef ik u de gelegenheid niet meer, het wordt voor mij tijd om afscheid te nemen. Denk niet dat ik u iets gegeven heb, ik heb u ten hoogste van iets bewust willen maken. Indien dat voor u zinvol is, voel ik mij meer dan beloond. Goedenavond.

Improvisatie op: Henri – schrijven – liefde – trillingen – inwijding

Ik heb in mijzelf een vaag beseffen
 Erkennen van onvolledigheid
 En toch verbonden zijn.
 Zodat een eeuwigheid mij steeds omvaamt, omraamt,
 En toch mij laat, gebonden aan de tijd.
 En ik zend mijn trillingen uit naar het Al
 Een echo keert tot mij weer,
 En telkens vraag ik om eeuwigheid,
 Maar de tijd bepaalt mij nog meer.
 En zo schrijf ik dan neer, wat ik leef, wat ik ben.
 Ik schrijf u een brief over wat ik erken.
 Ik schrijf u het leven zoals ik het zie,
 Ja, componeer van gevoelens een melodie
 En zeg, dit is leven, ja zelfs nog meer.
 Maar ik vind in de trilling, ik vind in de kracht
 In al wat ik tot stand heb gebracht
 Niet eens de verlichting, de inwijdingszin,
 Waardoor ik de volheid van het bestaan
 Plotseling bevrijd van mijn eigen beperking,
 Bevrijd van de tijd ook, kan ondergaan;
 En dan zeg ik, ik ben deel van eeuwigheid.
 En besta ik een ogenblik in tijd,
 Het gaat voorbij, het heeft geen zin:
 De eeuwigheid is mijn bestaan
 De tijd vult haar slechts in.
 Ik schrijf geen brief,
 Maar het Al schrijft mij.
 Ik ben geen liefde, ik ben slechts kracht,
 Door een Liefde groter dan al wat bestaat
 Eens tot stand en tot aanzijn gebracht.
 Ik ben een stukje van werkelijkheid,
 Ook als ik speel en dool in de tijd.
 Maar mijn toekomst is samen met nu en verleden.
 Dees schijnbaar' onmogelijkheid van eeuwigheden
 Is de werkelijkheid van mijn bestaan.
 Daarin zal ik bewust eens zijn, als deel van Al,
 Verliezen dan mijn zelfzijn als een blaam.

Getekend, Henri (want dat hoort er ook bij) 17-1-78.